

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 45

din 22.04.2010

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea,
județul, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 12.03.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr. din 11.03.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 12.03.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea, nr., județul

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 27.01.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 27.01.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 25.01.2010, înregistrat sub nr. din 27.01.2010, privind suma de **....lei**, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin cererea formulată precizează că, în ceea ce privește înregistrarea în contabilitate a facturii nr...../08.01.2008, emisă de, ce a stat la baza achiziției unui utilaj marca, în valoare totală de euro, a întocmit Nota de intrare-recepție nr.....8.01.2008, iar achiziția se regăsește în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, la poziția nr. 1.

Contestatoarea precizează că pentru transportul utilajului a întocmit CMR nr.8.01.2008, aparținând transportatorului S.RL., cu sediul în localitatea, județul

Societatea consideră că în mod nelegal organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibilă la calculul impozitului pe profit suma de lei, reprezentând achiziția utilajului, an fabricație 2008, calculând un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei și accesorii de lei.

De asemenea, consideră că în mod greșit s-au avut în vedere informațiile primite în sistemul VIES, sistem care asigură schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene, privind taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, precizează că informațiile respective nu au fost anexate la actul de control, motiv pentru care solicită să-i fie prezentate, împreună cu raportul întocmit de Compartimentul de schimb internațional de informații nr.0.2009 al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului, pentru a-și exprima punctul de vedere.

Contestatoarea precizează că, prin sistemul informativ VIES, se pot face schimburi de informații numai cu privire la TVA, iar, în speță, statuln, care a emis numărul de înregistrare pentru TVA aparținând societății vânzătoare, nu a permis divulgarea informațiilor privitoare la numele și adresa acesteia, singurul răspuns dat fiind acela că numărul de înregistrare pentru TVA aparținând societății italiene, înscris în factura nr..../08.01.2008, este un număr valid, situație care rezultă și din corespondența pe care societatea a făcut-o prin sistemul informatic VIES, pe care o anexează.

Societatea susține dovada tranzacției intracomunitare cu firmaa fost făcută cu factura nr..../08.01.2008, emisă de, care cuprinde toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, susține că nu sunt incidente prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, considerând că în mod greșit organele de inspecție fiscală au reținut că numai în raport de rezultatul verificărilor efectuate prin sistemul VIES, din care rezultă că societatea nu a derulat tranzacțiile intracomunitare cu firma, factura fiscală nr..../08.01.2008 nu îndeplinește calitatea de document justificativ.

Contestatoarea susține că, potrivit art. 155 alin. 5 din Codul fiscal, factura nu este document justificativ numai în situația în care nu cuprinde informațiile prevăzute de această normă, legiuitorul necondiționând valabilitatea facturii și de alte condiții, cum ar fi dovada efectuării tranzacției intracomunitare cu firma

În ceea ce privește profitul impozabil în sumă de lei, reprezentând cheltuieli înregistrate în contabilitate care nu au la bază un

document justificativ potrivit legii, contestatoarea consideră că nu sunt incidente prevederile art. 21 alin. (4) lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Societatea susține că cele șapte facturi prezentate de organele de inspecție fiscală cuprind toate informațiile prevăzute de art. 155 alin. 5 din Codul fiscal.

În ceea ce privește profitul impozabil în sumă de lei, pentru care s-a calculat un impozit pe profit de lei, societatea susține că a declarat prin formularul 100, privind impozitul pe profit, suma de lei, stabilindu-se un impozit pe profit suplimentar de lei, la care s-au calculat accesorii în sumă de lei.

De asemenea, societatea susține că organele de inspecție fiscală în mod incorect au calculat accesorii în sumă totală de lei, cu încălcarea normelor legale în vigoare, neavând în vedere data scadenței obligației de plată, dată care se situa în ziua următoare datei de 25.04.2008.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 27.01.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 27.01.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 25.01.2010, înregistrat sub nr. din 27.01.2010, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea ca urmare a adresei Gărzii Financiare nr./27.11.2009, ce are la bază constatările consemnate în Procesul-verbal de constatare nr./09.11.2009, încheiat de Garda Financiară

Prin Procesul-verbal de constatare nr./09.11.2009, încheiat de Garda Financiară, s-a constatat că societatea**S.R.L.** a înregistrat în evidențele financiar-contabile, în luna ianuarie 2008, factura nr...../08.01.2008, emisă de, prin care s-a achiziționat un utilaj marca, în sumă totală de euro.

De asemenea, s-a constatat că pentru această achiziție societatea a întocmit nota de intrare recepție nr.....8.01.2008, achiziția intracomunitară regăsindu-se înregistrată în jurnalul de cumpărări din luna ianuarie 2008, iar pentru transportul – s-a întocmit CMR nr.8.01.2008, aparținând transportatorului S.C. S.R.L., cu sediul în localitatea, a cărui acționar este tot

Totodată, prin actul de control se precizează că, prin adresa nr./14.10.2008, Garda Financiară a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului verificarea relațiilor comerciale dintre, și S.C.S.R.L.

Prin actul de control se precizează că, potrivit adresei nr./27.10.2009, în urma verificării efectuate s-a constatat că potrivit

„informațiilor primite prin sistemul VIES, S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma ”.

Totodată, se precizează că, prin adresa înregistrată la Garda Financiară sub nr. din 19.10.2009, s-a solicitat Administrației Finanțelor Publice Comunale să verifice respectarea obligației de către societate de a depune decont de TVA pentru trim. I 2008.

Prin adresa nr./22.10.2009, Administrația Finanțelor Publice Comunale comunică faptul că societatea a depus pentru trim. I 2008 decontul de TVA înregistrat sub nr./22.04.2008, iar la poziția nr. 4.1, „achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata taxei pe valoarea adăugată (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea intracomunitară”, nu este menționată nicio sumă.

Prin actul de control se menționează că societatea avea obligația declarării, la poziția 4.1 din decont, a taxei pe valoarea adăugată aferentă trimestrului I 2008, în sumă de lei.

De asemenea, s-a constatat că societatea a depus la data de 25.04.2009, după termenul prevăzut de legislația în vigoare, declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri nr./23.05.2008, prin care declară la numărul total al operațiunilor intracomunitare și suma achizițiilor intracomunitare de bunuri, în valoare de lei.

Totodată, s-a constatat că plata utilajului s-a efectuat cu numerar, iar din nota contabilă nr., prin care s-a efectuat înregistrarea „404 = 455”, reiese că plata furnizorului din s-a făcut din banii asociatului,, iar în registrul jurnal din perioada 01.01.2008 – 31.01.2008, la pozițiile 41 și 42, s-au înregistrat achiziția utilajului, prin articolul contabil „213 = 404”, și plata utilajului, prin articolul contabil „404 = 455”.

În baza adresei nr./27.10.2009, înregistrată la Garda Financiară sub nr./28.10.2009, organele de inspecție fiscală au tras concluzia că achiziția intracomunitară a utilajului nu poate fi justificată prin documente legale, ceea ce conduce la nedeductibilitatea cheltuielilor cu acest utilaj, majorând baza impozabilă la suma de lei, față de lei, astfel:

- valoarea utilajului achitat la furnizor = euro x 3,5925 lei = lei;

- venit realizat din vânzarea utilajului, conform facturii proformă nr.2008 = euro, respectiv lei (conform facturii nr.2.2009);

- valoarea de impozitat = lei;

- impozit suplimentar = lei (.... lei x 16%).

Organele de inspecție fiscală consideră că, întrucât documentul de proveniență a utilajului nu poate fi document justificativ, prin care să se facă

dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, cheltuielile înregistrate în contabilitate nu pot fi luate în calcul la determinarea impozitului pe profit.

De asemenea, au stabilit că impozitul pe profit datorat bugetului de stat este de lei.

Întrucât în luna ianuarie 2008 societatea a înregistrat pierdere nu s-a calculat impozit pe profit.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că, în data de 16.01.2008, S.C.S.R.L. a întocmit factura proformă nr.2008 către , în sumă de euro, din care TVA de euro și valoare fără TVA de euro.

De asemenea, s-a constatat că în data de 01.02.2008, conform extrasului de cont nr. 1, emis de – Agenția, rezultă că S.C.S.R.L. a încasat suma de lei (..... euro), iar, în data de 28.02.2008, societatea a întocmit factura seria nr. către , în sumă totală de lei, din care TVA de lei, prin care vinde un „..... fabricație 2008”, vânzare ce se regăsește în jurnalul pentru vânzări din perioada 01.02.2008 – 28.02.2008.

Organele de control au considerat nedeductibilă la calculul profitului impozabil suma de lei, reprezentând valoarea de achiziție a utilajului respectiv, care a fost înregistrată pe cheltuieli la descărcarea din gestiune, operațiune ce a fost efectuată cu ocazia vânzării mijlocului fix respectiv.

În urma verificării efectuate, s-a diminuat profitul impozabil aferent trimestrului I 2008 cu suma de lei și s-a stabilit un **impozit pe profit aferent de lei** (..... lei x 16%).

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar de lei, s-au calculat accesorii în sumă de lei, de la data de 25.04.2008 până la data de 25.01.2010.

S-a stabilit că nu au fost respectate prevederile art. 13 alin. 1 lit. a, art. 14 alin. 1 lit. a, art. 19 alin. 1 și art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Din verificarea efectuată privind respectarea de către societate a prevederilor legale referitoare la stabilirea profitului impozabil și calcularea impozitului pe profit, s-a constatat că în trim. I 2008 societatea a înregistrat cheltuielile în sumă de lei în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, după cum urmează:

NR. CRT.	NR. FACTURĂ	VALOARE FĂRĂ TVA	DENUMIRE PRODUS	FURNIZOR
1	Piese schimb
2	Piese schimb
3	Piese schimb
4	Piese schimb
5	Piese schimb

6	Piese schimb
7	Piese schimb
TOTAL		

În baza prevederilor art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a considerat că cheltuielile în sumă de lei nu sunt deductibile fiscal.

Organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil, constatând pentru trim. I 2008 următoarele:

- pierderea fiscală aferentă anului 2007 =lei;
- profitul calculat de societate = lei;
- cheltuielile nedeductibile = lei;
- profitul recalculat = lei;
- impozit pe profit declarat = lei;
- impozit pe profit recalculat = lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar = lei (..... lei – lei).

În urma acestor constatări, organele de inspecție fiscală au stabilit un **impozit pe profit suplimentar de lei**, pentru care au calculat **accesorii de lei**, de la data de 25.04.2008 până la data de 25.01.2010, considerând că au fost încălcate prevederile art. 21 alin. 4 lit. f și art. 125¹, pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, la data de 31.03.2009, societatea a înregistrat un profit impozabil în sumă de lei, pentru care a calculat un impozit pe profit de lei, dar a declarat prin formularul „100” un impozit pe profit de lei.

Organele de inspecție fiscală au calculat un **impozit pe profit suplimentar de lei**, pentru care au calculat **accesorii de lei**, de la data de 25.04.2009, până la data de 25.01.2010 lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozit pe profit în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă cheltuielile în sumă de lei, privind descărcarea din gestiune a unui utilaj ce a fost achiziționat dintr-un stat membru al Uniunii Europene, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în condițiile în care, în urma investigațiilor efectuate, s-a constatat că firma furnizoare din nu a efectuat tranzacția intracomunitară cu societatea din

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea la **S.C.S.R.L.** ca urmare a adresei nr./27.11.2009 și a Procesului-verbal de constatare nr. /09.11.2009, emise de Garda Financiară

În urma verificării efectuate, s-a constatat că **S.C.S.R.L.** a înregistrat în luna ianuarie 2008 factura nr...../08.01.2008, emisă de, prin care a achiziționat un marca, în sumă totală de euro, reprezentând lei.

Prin adresa nr./14.10.2008, Garda Financiară a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului verificarea relațiilor comerciale dintre, și S.C.S.R.L.

Conform adresei nr./27.10.2009, în urma verificării efectuate s-a constatat că, potrivit „informațiilor primite prin sistemul VIES, S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma

În urma verificării efectuate, s-a constatat, că în data de 01.02.2008, S.C.S.R.L. a vândut utilajul respectiv firmei, întocmind factura seria nr., în sumă totală de lei (..... euro), din care TVA de lei.

Organele de control au considerat nedeductibilă la calculul profitului impozabil contravaloarea achiziției utilajului respectiv, în sumă de lei, care a fost înregistrată pe cheltuieli la descărcarea din gestiune a bunului cu ocazia vânzării, pe motiv că documentul de proveniență a utilajului nu reprezintă document justificativ care să dea dreptul la deducerea cheltuielilor.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f)** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevăd următoarele:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. [...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la punctele 12 și 44, prevăd următoarele:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte

elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal. [...].

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

În urma verificării efectuate, s-a constatat că prin adresa nr./14.10.2008, Garda Financiară a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului verificarea relațiilor comerciale dintre și S.C.S.R.L.

Conform adresei nr./27.10.2009, în urma verificării efectuate s-a constatat că, potrivit „informațiilor primite prin sistemul VIES, S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma”.

Consiliul Uniunii Europene, având în vedere că „măsurile de armonizare fiscală luate în vederea realizării pieței interne trebuie să includă instituirea unui sistem comun de schimb de informații între statele membre, prin care autoritățile administrative ale statelor membre urmează să se sprijine reciproc și să coopereze cu Comisia pentru a asigura aplicarea corectă a TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii, achiziția intracomunitară de bunuri și importul de bunuri”, a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92.

La Capitolului II – Schimbul de informații la cerere – Secțiunea 1 – Cererea de infirmații și de anchete administrative, art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, se prevăd următoarele:

„(1) La cererea unei autorități solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile menționate la articolul 1, inclusiv orice informații cu privire la unul sau mai multe cazuri specifice.

(2) În scopul comunicării informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea solicitată asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestor informații.

(3) Cererea menționată la alineatul (1) poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care statul membru decide că nu este necesară nici o anchetă administrativă, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

(4) Pentru a obține informațiile solicitate sau pentru a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau autoritatea administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea unei alte autorități din statul său membru.”

Totodată, la **art. 19** din același act normativ, se prevede că:

„Autoritățile competente ale statelor membre își pot comunica reciproc în orice situație, prin schimb spontan, informațiile menționate la articolul 1 de care au cunoștință.”

Se reține că, autoritățile competente ale statelor membre își pot comunica reciproc în orice situație informații privind tranzacțiile intracomunitare.

Totodată, **Legea contabilității nr. 82 / 1991**, republicată, la **art. 6 alin. (1) și (2)**, prevede următoarele:

„Art. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 3512 / 2008 privind documentele financiar-contabile, la **punctele 1, 2, 3 și 15**, prevede că:

„1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale: [...]

- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice/fizice care întocmește documentul; [...]

- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul); [...]

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.

3. În cuprinsul oricărui document emis de către o societate comercială trebuie să se menționeze și elementele prevăzute de legislația din domeniu, respectiv forma juridică, codul unic de înregistrare și capitalul social, după caz. [...]

15. Factura se întocmește și se utilizează în conformitate cu prevederile Codului fiscal.”

Așa după cum rezultă din textul de lege prezentat, formularul „factură” este reglementat de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Titlul TITLUL VI - Taxa pe valoarea adăugată, art. 155 alin. (5).

Din prevederile legale menționate, se reține că deductibilitatea fiscală a cheltuielilor este condiționată de dovada realității operațiunilor și de necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activității desfășurate.

Referitor la posibilitatea diminuării bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative nu corespund realității, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007**, privind recursul în interesul legii, în sensul de a se stabili că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete sau care nu corespund realității, decide că „nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii”.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că în urma solicitării informațiilor în baza art. 22 din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, unde se precizează că „(1) Fiecare stat membru dispune de o bază de date electronică în care stochează și prelucrează informațiile pe care le colectează în conformitate cu articolul 22 alineatul (6) litera (b), în versiunea din articolul 28h din Directiva 77/388/CEE”, privind verificarea societățiiS.R.L., având codul de înregistrare, Compartimentul de schimb internațional de informații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului a întocmit Raportul din 22.10.2009, din care rezultă că nu au fost făcute livrări intracomunitare din către S.C.S.R.L..

Totodată, prin adresa nr. din 27.10.2009, Compartimentul de schimb internațional de informații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului comunică faptul că, în urma verificărilor efectuate cu privire la achizițiile intracomunitare, s-a constatat că, în perioada ianuarie 2008 – decembrie 2008, S.C.S.R.L., CUI, nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma

Susținerea contestatoarei că numărul de înregistrare pentru TVA al societății italiene (înscris în factura nr..../08.01.2008) este un număr valid, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât în cazul în speță nu se pune problema existenței sau inexistenței firmei sau a valabilității codului de înregistrare înscris în factură, ci a faptului că S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma

Societatea susține că dovada tranzacției intracomunitare cu firmaa fost făcută cu factura nr..../08.01.2008, emisă de care cuprinde

toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dar potrivit prevederilor legale menționate, simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor înscrise în facturile fiscale în cauză nu este suficientă pentru ca acestea să fie deductibile fiscal, operațiunile efectuate trebuind să corespundă realității.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că în mod greșit s-au avut în vedere informațiile primite în sistemul VIES, pe motiv că acest sistem asigură schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene privind taxa pe valoarea adăugată, nu poate fi reținută în susținerea cauzei, întrucât, conform prevederilor menționate, cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, respectiv care nu corespund realității, nu sunt deductibile fiscal.

În cazul în speță, documentul ce a stat la baza operațiunii este factura, iar în urma investigațiilor efectuate s-a constatat că acest document nu îndeplinește condițiile legale de document justificativ, întrucât conform informațiilor primite prin sistemul VIES, S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma, astfel că cheltuielile respective nu pot fi admise la deducere la calculul impozitului pe profit, tranzacția cu firma menționată în factură necorespunzând realității.

Față de cele menționate, se conchide că factura ce a stat la baza înregistrării în contabilitate nu reflectă o operațiune care corespunde realității.

Conform textelor de lege menționate, persoana impozabilă care achiziționează bunuri pe bază de facturi și acceptă înregistrarea lor în evidența contabilă ca documente justificative este răspunzătoare de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente sau operațiuni care nu corespund realității sau care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorii în egală măsură atât pentru furnizor, cât și pentru beneficiar.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că plata furnizorului din, privind utilajul achiziționat, în valoare de euro, s-a efectuat cu numerar, din banii asociatului societății,

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru transportul – s-a întocmit CMR nr.8.01.2008, aparținând transportatorului S.C. S.R.L., cu sediul în localitatea, a cărui acționar este tot

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma

Totodată, s-a constatat că societatea a depus la data de 25.04.2009, după termenul prevăzut de legislația în vigoare, declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri nr./23.05.2008, prin care declară achiziții intracomunitare în valoare de lei.

Conform **art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, „(1) **Inspekția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.**”

Totodată, potrivit **art. 49 alin. (1)** din același act normativ,
„Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;”

Se reține că organele de inspekție fiscală pot administra mijloace de probă și țin cont de orice înscrisuri care sunt relevante pentru determinarea stării de fapt.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că informațiile respective nu au fost anexate la actul de control, solicitând să-i fie prezentate, împreună cu raportul întocmit de Compartimentul de schimb internațional de informații nr.0.2009 al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului, pentru a-și exprima punctul de vedere, din actele existente la dosarul cauzei rezultă că cele constatate în urma investigațiilor efectuate sunt prezentate în actul administrativ atacat.

Totodată, prin referatul cu propunerile de soluționare, întocmit de organele fiscale, înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.2.03.2010, se precizează că *„informațiile primite prin sistemul VIES, sistem prin care se asigură schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene, privind taxa pe valoarea adăugată, au reprezentat anexa nr. 5 la Procesul-verbal de constatare nr./09.11.2009, încheiat de către comisarii din cadrul Gărzii Financiare – Secția județeană, proces-verbal de constatare din care un exemplar a fost primit de către societate la data întocmirii acestuia”*.

Având în vedere că, în urma investigațiilor efectuate, s-a constatat că S.C.S.R.L. nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma, se conchide că tranzacția nu corespunde realității, astfel că, cheltuielile respective nu pot fi admise la deducere la calculul impozitului pe profit, drept pentru care urmează a **se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru **impozitul pe profit în sumă de lei și pentru accesoriile aferente**.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare are dreptul la deducerea cheltuielilor cu piesele de schimb în sumă de lei, în condițiile

în care facturile ce au stat la baza operațiunilor cuprind mențiuni inexacte, respectiv codul de înregistrare fiscală înscris în facturile în cauză nu aparține cumpărătorului.

În fapt, în urma verificării efectuate, s-a constatat că, în trim. I 2008, societatea a înregistrat cheltuielile în sumă de lei în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, întrucât nu cuprind toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, după cum urmează:

NR. CRT.	NR. FACTURĂ	VALOARE FĂRĂ TVA	DENUMIRE PRODUS	FURNIZOR
1	Piese schimb
2	Piese schimb
3	Piese schimb
4	Piese schimb
5	Piese schimb
6	Piese schimb
7	Piese schimb
TOTAL		

În ceea ce privește profitul impozabil în sumă de lei, reprezentând cheltuieli înregistrate în contabilitate care nu au la bază documente justificative potrivit legii, contestatoarea susține că cele șapte facturi cuprind toate informațiile prevăzute de art. 155 alin. 5 din Codul fiscal.

Organele de inspecție fiscală, prin actul administrativ fiscal atacat, nu precizează care sunt informațiile care lipsesc din facturile ce au stat la baza operațiunilor respective.

Prin referatul cu propuneri de soluționare din 04.03.2010, transmis organelor de soluționare cu adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 12.03.2010, referitor la motivul pentru care nu au fost admise la deducere cheltuielile în sumă de lei, organele de inspecție fiscală precizează că „*S.C.S.R.L. din localitatea are codul unic de înregistrare, în timp ce pe cele șapte facturi este menționat codul unic de înregistrare*”.

Din facturile existente la dosarul cauzei, rezultă că la rubrica privind informațiile cumpărătorului este trecut codul unic de înregistrare RO, în timp ce din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea contestatoare are CUI RO, aspect ce rezultă și din contestația depusă de societate.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 19 alin. (1) și art. 21 alin. 4 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, unde se prevede că:

**„Art. 19
Reguli generale**

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare. [...]

Art. 21 [...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la punctele 12 și 44, prevăd următoarele:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal. [...].

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

Legea contabilității nr. 82 / 1991, republicată, la art. 6 alin. (1) și (2), prevede următoarele:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Modul de completare a formularului „factură fiscală”, document ce a stat la baza operațiunilor societății contestatoare, este prevăzut la **art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde sunt prevăzute elementele ce trebuie să le cuprindă în mod obligatoriu acest document, printre care și codul de înregistrare al cumpărătorului.

Conform articolului de lege menționat,

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:[...]

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;”

Din textele de lege menționate mai sus, se reține că cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, iar cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază documente justificative, potrivit legii, nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit.

Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 82/1991, republicată, și ale art. 21 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind aprobarea Codului fiscal, referitor la posibilitatea diminuării bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realității, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007**, privind recursul în interesul legii, în sensul de a se stabili că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete sau care nu corespund realității, decide că „**nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii**”.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că, pe cele șapte facturi, este menționat codul unic de înregistrare, iar **S.C.S.R.L.** din localitatea are codul unic de înregistrare

Rezultă că pe facturile respective este menționat un alt cod unic de înregistrare fiscală decât cel pe care îl deține societatea cumpărătoare.

Întrucât operațiunile au la bază documente care nu corespund realității, cuprinzând mențiuni inexacte, se trage concluzia că nici cheltuielile rezultate din asemenea operațiuni nu pot fi admise la deducere.

Totodată, așa cum rezultă din textele de lege menționate, persoana impozabilă care achiziționează marfă pe bază de facturi și acceptă înregistrarea lor în evidența contabilă ca documente justificative este răspunzătoare de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente care nu corespund realității, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorii în egală măsură atât pentru furnizor, cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate, care să îndeplinească condițiile de documente justificative, care să corespundă realității.

Potrivit prevederilor legale menționate, simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor înscrise în facturile fiscale în cauză nu este suficientă pentru ca acestea să fie deductibile fiscal.

În concluzie, având în vedere că operațiunile de aprovizionare a bunurilor în sumă de lei nu au la bază documente justificative care să corespundă realității, respectiv codul de înregistrate fiscală menționat în facturile ce au stat la baza operațiunilor nu aparține cumpărătorului, societatea nu are dreptul la deducerea acestor cheltuieli, motiv pentru care urmează a se respinge contestația pentru impozitul pe profit în sumă de lei, ca neîntemeiată.

3. Referitor la impozit pe profit în sumă de lei și accesorii aferente, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care societatea nu vine cu argumente concrete și cu documente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, la data de 31.03.2009, societatea înregistra un profit impozabil în sumă de lei, pentru care a calculat un impozit pe profit de lei, dar a declarat un impozit pe profit de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat un impozit pe profit nedeclarat de lei, pentru care au calculat accesorii de lei.

În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar de lei, societatea susține că în mod greșit s-a reținut că la data de 31.03.2009 societatea a înregistrat un profit impozabil în sumă de lei, pentru care s-a calculat un impozit pe profit în sumă de lei, stabilindu-se un impozit pe profit suplimentar de lei, la care s-au calculat accesorii în sumă de lei, fără însă să vină cu argumente concrete și cu documente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală.

Din contestația formulată, rezultă că societatea se limitează la prezentarea motivelor de drept și de fapt pentru celelalte capete de cere, iar, pentru impozitul pe profit în sumă de lei și accesorii aferente, precizează doar că organele de inspecție fiscală în mod greșit au reținut aceste creanțe fiscale.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevăd următoarele:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”,

coroborate cu prevederile **pct. 12.1 lit. b)** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

De asemenea, în cazul în speță sunt incidente și prevederile **pct. 2.4 lit. b)** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează că:

„2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Totodată, potrivit **art. 65 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere că societatea nu prezintă motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază contestația pentru **impozitul pe profit în sumă de lei**, aceasta limitându-se doar la faptul că organele de inspecție fiscală în mod greșit au reținut aceste creanțe fiscale, **se va respinge contestația pentru această sumă, ca nemotivată și nesusținută cu documente.**

4. Referitor la accesoriile în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze modul de calcul al acestora, privind data de la care au fost calculate, și dacă datorează aceste majorări, în condițiile în care contestația a fost respinsă pentru creanțele fiscale care le-a generat.

În fapt, organele de inspecție fiscală au calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar, în sumă de lei, majorări de întârziere în sumă de lei.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au calculat corect accesoriile în sumă totală de lei, motivând că nu au avut în vedere că data scadenței obligației de plată se situa în ziua următoare datei de 25.04.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din actul administrativ fiscal atacat, rezultă că organele de inspecție fiscală au calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, majorări de întârziere în sumă de lei, după cum urmează:

- lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, ce au fost calculate pentru perioada 25.04.2008 – 25.01.2010, respectiv pentru un număr de 640 zile de întârziere (..... lei x 0,1% = lei);
- lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, ce au fost calculate pentru perioada 25.04.2008 – 25.01.2010, respectiv pentru un număr de 640 zile de întârziere (..... lei x 0,1% = lei);
- lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, ce au fost calculate pentru perioada 25.04.2009 – 25.01.2010, respectiv pentru un număr de 276 zile de întârziere (..... lei x 0,1% = lei).

Societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere că data scadenței obligației de plată se situa **în ziua următoare datei de 25.04.2008.**

Majorările de întârziere în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, și în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, au fost calculate pentru un număr de 640 zile, stabilite astfel:

- 5 zile din luna aprilie 2008 (**26.04.2008**, 27.04.2008, 28.04.2008, 29.04.2008, 30.04.2008);
- 31 zile luna mai 2008;

- 30 zile luna iunie 2008;
- 31 zile luna iulie 2008;
- 31 zile luna august 2008;
- 30 zile luna septembrie 2008;
- 31 zile luna octombrie 2008;
- 30 zile luna noiembrie 2008;
- 31 zile luna decembrie 2008;
- 365 zile anul 2009;
- 25 zile luna ianuarie 2010.

Rezultă că numărul total de zile pentru care au fost stabilite majorările de întârziere **este de 640** (5 + 31 + 30 + 31 + 31 + 30 + 31 + 30 + 31 + 365 + 25 = 640 zile), număr care nu include și ziua de 25.04.2008, așa după cum susține contestatoarea.

Din cele prezentate se reține că numărul de zile de întârziere a fost calculat **începând cu data de 26.04.2008**, din ziua următoare scadenței obligației de plată, în conformitate cu prevederile legale.

Rezultă că numărul de zile de întârziere a fost calculat începând cu data de 26.04.2008, inclusiv, și nu din data de 25.04.2008, cum susține contestatoarea.

Majorările de întârziere în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, au fost calculate pentru perioada 25.04.2009 – 25.01.2010, respectiv pentru un număr de 276 zile de întârziere (..... lei x 0,1% x 276 zile = lei).

Totodată, pentru creanțele fiscale în sumă de lei, care au generat accesoriile în sumă de lei, prin prezenta decizie de soluționare, s-a dispus respingerea contestației.

Având în vedere că majorările de întârziere au fost calculate conform prevederilor legale și întrucât pentru creanțele fiscale în sumă de lei, care au generat accesoriile în sumă de lei, contestația a fost respinsă, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și **pentru majorările de întârziere în sumă de lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19 alin. 1, art. 21 alin. 4 lit. f) și art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, punctele 12 și 44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, art. 5, 19 și 22 din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, art. 6 alin. (1) și (2) din Legea contabilității nr. 82 / 1991, republicată, punctele 1, 2, 3 și 15 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 3512 / 2008 privind documentele financiar-contabile, Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 emisă de

Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite, art. 49 alin. (1), art. 65 alin. (1), art. 105 alin. (1), art. 119, art. 120 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct. 2.4 lit. b) și 12.1 lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

- **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 27.01.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 27.01.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 25.01.2010, înregistrat sub nr. din 27.01.2010, privind suma de **.... lei**, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

- **Respingerea ca nemotivată și nesuținută cu documente** a contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 27.01.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 27.01.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 25.01.2010, înregistrat sub nr. din 27.01.2010, privind suma de **.... lei**, reprezentând impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.